

Mas ca l'Iglésies

Sant Fruitós de Bages

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sant Iscle de Bages. Mas Ca l'Iglésies s/n (08272 Sant Fruitós de Bages)
Emplaçament	Km 3,5 de la crta de Manresa a Santpedor, agafar el trencall a la dreta fins la sagrera de Sant Iscle

Coordenades:

Latitud:	41.7586
Longitud:	1.84367
UTM Est (X):	403874
UTM Nord (Y):	4623620

Classificació

Número de fitxa	08213-95
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVII-XXI
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	La casa mostra actualment una barreja considerable d'elements i materials constructius. Malgrat això l'interior de la casa conserva l'aire d'una masia del segle XVIII.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 001A09070
Fitxes associades:	
<u>Sant Iscle i Santa Victòria de Bages</u>	
Autoria de la fitxa	Raquel valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa:	dt., 20/12/2005 - 01:00

Descripció

Arquitectònicament, el Mas Ca l'Iglésies és format per un cos originari de planta rectangular, amb la façana principal orientada a migdia. Aquest cos inicial devia estar cobert a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana, i devia comptar amb planta baixa, primer pis i golfes. La construcció era feta en mur de mamposteria irregular. Aquest nucli central de la casa encara pot apreciar-se en alguns trams de les façanes de migdia, llevant i ponent, ressaltant entre la resta de cossos afegits en diferents materials constructius. Com a element destacat d'aquest primer període arquitectònic destaca l'existència d'un antic portal adovellat ubicat al mig del que devia ser la façana de migdia, i que encara avui dia serveix per fer l'accés a la casa. Es tracta d'un portal de mig punt realitzat amb dovelles molt ben treballades, que destaquen entre la resta de l'aparell. A l'interior de la casa, al primer pis, es conserva encara actualment, la sala principal de la casa, que encara manté els terres de rajola, els embigats originals de fusta, i una finestra interior amb festejadors. Una de les portes d'aquesta sala principal du la data de 1766 a la llinda. A finals del segle XIX el mas fou objecte de nombroses reformes i un considerable engrandiment que es feu a base d'afegir cossos adossats que modificaren la planta original. Concretament fou afegit un cos al llarg de tota la façana nord de la casa, i un altre cos al llarg d'un tram de la façana de migdia de la casa, fins al portal d'accés. Aquest fet ha acabat donant a la casa una planta en forma de L. També fou en aquests moments segurament quan la casa fou recrescuda, convertint les golfes en segon pis. Aquest sobreaixecament de la teulada és fàcilment visible a la façana de llevant de la casa, ja que fou efectuat en maó, distingint-se clarament de la pedra. Actualment, l'edifici compta amb una planta en forma de L, i és cobert a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana principal de migdia. A la façana de migdia, s'obre el portal adovellat original a la planta baixa. Al primer pis s'obren una finestra i un balcó, i dues finestres al segon pis. Al cos adossat, fet amb maó i arrebossat amb ciment portland, pel seu cantó de migdia, s'obren tres finestres al primer pis, i tres finestres petites al segon. La façana de llevant conserva dos grans contraforts atalussats, fets segurament durant l'ampliació de la casa. En aquesta façana es diferencien perfectament els trams antics fets en pedra i els moderns fets amb maó. Entre els dos contraforts es situa un afegit rectangular fet en maó a l'alçada del primer pis. La façana de ponent, conserva al seu tram original tres finestres al primer pis i tres més al segon pis. L'existència d'un cos adossat fet amb maó al nord, fa que les finestres d'aquest cos estiguin a diferent alçada que les del tram original de la casa. Tot el conjunt es troba envoltat per un mur exterior de tancament que envolta perimetralment la casa creant un espai interior en forma de pati. En aquest espai s'ha ubicat alguns cossos que exercien com a espais de treball agrícola i magatzem.

Observacions:

La casa no conserva cap mostra de documentació ni fotografies antigues. Tampoc no conserva cap estri del període de producció intensiva de la vinya. La part més important de terreny conreable del mas fou venuda i parcel·lada, corresponent-se avui dia amb la urbanització de Pineda de Bages.

Història

Malgrat que les orígens de la sagrera de Sant Iscle de Bages, on es troba ubicat dit mas, es remunten als segles X-XI, la primera referència certera que tenim d'aquest mas prové del fogatge del 1553 en el qual es declara l'existència a la parròquia de Sant Iscle d'un personatge anomenat Satorra, àlies Perramon. SALVADÓ (2003:294). al capbreu existent al segle XVIII, i era conegut com Mas Perramon PLANS I MAESTRA (2033:91-105). Perramon devia ser el cognom de la família propietària del mas en aquells moments, malgrat que es tractés d'una casa els precedents de la qual es podrien remuntar a l'origen de la sagrera. Segons informació oral procedent dels propietaris actuals, a principis del segle XX, la família Perramon ja no hi vivia, residint en aquells moments uns masovers. Fou llavors quan la família Iglésies-

concretament Martí Iglésies-, van vendre el mas Les Feixes de Sant Martí de Torruella, i adquiriren el mas Perramon. Des d'aleshores que la família resideix al mas. Un dels fills de Martí Iglésies es va casar amb la pubilla del mas Les Brucardes, iniciant una nova branca de la família allà. El propietari actual, Marià Iglésies, és net del comprador de la casa, que aviat canvià el nom per Ca l'Iglésies, perdent-se el de Perramon. Arquitectònicament la casa manté alguns elements de construcció originaris dels segles XVII-XVIII, moment en el qual es degué aixecar l'edifici actual. A finals del segle XIX i principis del segle XX, s'afegiren nous elements exteriors que li donen la seva configuració actual.

Bibliografia

BENET I CLARÀ, A.; PLANES, J.A. (1988): "Sant Fruitós de Bages" a Història del Bages Vol. II. Ed. Parcir. Pàg. 333-378. BENET I CLARÀ (1984). Sant Fruitós de Bages a "Catalunya Romànica". Vol. XI. El Bages. Pàg. 404-443. BENET I CLARÀ, A. (1985). Història de Manresa. Dels orígens al segle XI. Manresa. GANDIA, J.; RUIZ, J. (2001). Sant Fruitós de Bages. Història en imatges 1898-1975. CEB. Manresa. JUNYENT, F.; MAZCUÑAN, A. (1981): " Sant Iscle i Santa Victòria de Bages. Santa Maria Claret. Sant Jaume d'Olzinelles i Sant Valentí" a Les Fonts. Quaderns de Recerca i Divulgació. N° 1 El Bages. Camins del romànica. Col·legi de Doctors i Llicenciats. Manresa. Pàg. 9-18. PLANS I MAESTRA, J. (1994): "Model d'estructura agrària bagenca: Sant Fruitós de Bages al llarg del segle XVIII" . Actes del Congrés: Els paisatges de la vinya. Manresa 24-26 d'octubre de 2003. CEB. Pàg. 91-105. SALVADÓ MONTURIOL, J. (2003). Història medieval d'un territori: Sant Fruitós de Bages (segles X-XVI). Ajuntament de Sant Fruitós de Bages. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

